

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 26. novembra 2015 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **I. K.**, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 3To 40/2011, zo 14. decembra 2011 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **I. K. sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 6T 130/2010, z 8. apríla 2011 bol obvinený **I. K.** v bode 1/ rozsudku uznaný vinným z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005, v bode 2/ z trestného činu neoprávneného podnikania podľa § 118 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti prvostupňového rozsudku.

Proti prvostupňovému rozsudku podal odvolanie obvinený. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Nitre na verejnom zasadnutí konanom 14. decembra 2011 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por., podľa § 320 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. v bode 1/ uznal obvineného **I. K.** vinným z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku a podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov. Podľa § 58 ods. 1

písm. a/ Tr. zák. obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Podľa § 59 ods. 2 Tr. por. uložil obvinenému povinnosť počas skúšobnej doby nahradiť podľa svojich síl a schopností spôsobenú škodu. Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému peňažný trest v sume 15 000 € a ustanovil obvinenému pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky.

V bode 2/ podľa § 281 ods. 1 Tr. por. s poukazom na okolnosť uvedenú v § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a § 67 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. zastavil trestné stíhanie proti obvinenému I. K., pre skutok uvedený v obžalobe Krajskej prokuratúry v Nitre zo dňa 20. augusta 2010, spisová značka Kv 113/2009, pod bodom 2., právne kvalifikovaný ako trestný čin neoprávneného podnikania podľa § 118 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pretože trestnosť činu zanikla uplynutím premlčacej doby.

Proti druhostupňovému rozsudku podal dovolanie obvinený z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. V písomných dôvodoch uviedol, že zo skutku, z ktorého bol uznaný vinným, sa necíti byť vinným. Súdy obidvoch stupňov porušili zásadu spravodlivého hodnotenia dôkazov, nakoľko sa v rámci rozhodovania dôsledne nevysporiadali s dôkazmi vykonanými v jeho prospech a len jednostranne prihliadli na dôkazy produkované v jeho neprospech.

Súdy opreli jeho vinu najmä o znalecký posudok Ing. Šefčíka, ktorý je vykonaný v rozpore so zákonom a o správnosti ktorého sú dôvodné pochybnosti. Poukázal na kontrolný znalecký posudok vypracovaný Znaleckou organizáciou a znaleckého ústavu - expertízy a edukačného inštitútu Bratislavskej akademickej spoločnosti - Paneurópskej univerzity, n.o. - Paneurópskej vysokej školy, zapísaný v zozname znaleckých ústavov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky pod č. 900012 ako kontrolného posudku vo vzťahu k znaleckému posudku Ing. Šefčíka. Vytkol odvolaciemu súdu, že sa ním nezaoberal v odôvodnení rozhodnutia a súd bol povinný sa ním zaoberať, aj keď len ako listinným dôkazom. Vytkol odvolaciemu súdu, že na verejnom zasadnutí bol predvolaný znalec prof. Ivan Haluška zástupca znaleckého ústavu, ale súd ho vôbec nevypočul. Žiadal, aby bolo brané do úvahy, že znalec Ing. Šefčík nemal k dispozícii pre vypracovanie znaleckého posudku kompletne účtovníctvo S.. Vytýkal znalcovi, že vyslovil záver, že už pri uzavieraní zmlúv o pôžičkách a členských vkladoch muselo byť zrejmé, že podnikateľský

zámer sa nikdy nenaplní, napriek tomu, že uvedený záver je výslovne právnou otázkou. Poukázal na to, že na naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu je potrebné, aby poškodení boli páchatelom uvedení do omylu. Tento znak skutkovej podstaty trestného činu podľa § 250 Tr. zák. nebol naplnený, pretože členovia družstva nekonali v omyle. Každý z poškodených sa oboznámil so stanovami spoločnosti, podpísali členskú prihlášku člena družstva, zaplatili členský vklad, uzavreli zmluvy a vykonali majetkovú dispozíciu. O podnikateľskom zámere, výške úrokových sadzieb, rozhodovala členská schôdza a predstavenstvo. Išlo o kolektívne rozhodovanie a on nemôže niesť individuálnu trestnú zodpovednosť. Keď členovia družstva podpísali pôžičky, nemali v úmysle pôžičku nevrátiť.

Z napadnutého rozsudku ako ani rozsudku prvého stupňa však nevyplýva, akým spôsobom sa sudy vysporiadali s dôkazmi, ktoré svedčili v jeho prospech, najmä keď tieto priamo odporovali dôkazom, o ktoré opreli sudy rozhodnutie o jeho vine.

Navrhol, aby najvyšší súd ako dovolací súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona a súčasne zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 14. decembra 2011 pod sp. zn. 3To 40/2011, ako aj rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 8. apríla 2011 pod sp. zn. 6T 130/2010 a vrátil vec Okresnému súdu Nitra na nové prerokovanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadril krajský prokurátor v Nitre. Vo vyjadrení uviedol, že rozsudok bol vyhlásený v súlade so zákonom a nemá voči nemu žiadne výhrady. Sudy sa dostatočne vysporiadali s obrannými tvrdeniami obvineného prednesenými na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí. Z výsledkov dokazovania bolo preukázané, že obvinený, aj keď išlo o kolektívny orgán, všetko organizoval sám.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania

podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom **viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie.**

K naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. malo dôjsť tým, že súd zle vyhodnotil znalecký posudok Ing. Šefčíka, nebral do úvahy ním predložený posudok. Tieto skutočnosti uvádzané obvineným nie sú pravdivé. Odvolací súd predložený znalecký posudok hodnotil ako listinný dôkaz a s uvedeným dôkazom sa vysporiadal na str. 8

rozhodnutia. Už v predchádzajúcej časti odôvodnenia najvyšší súd uviedol, že v dovolacom konaní sa neposudzuje spôsob hodnotenia dôkazov a najvyšší súd nemôže v dovolaní vyhodnotiť znalecké posudky tak, ako na hodnotenie dôkazov vyslovuje názor obvinený. Dovolací dôvod nemôže byť naplnený tým, že súdy podľa názoru obvineného neodôvodnili rozhodnutie, pretože zlé odôvodnenie rozhodnutia nenapĺňa žiadny dovolací dôvod. Žiadny dovolací dôvod nenapĺňajú ani skutočnosti uvedené obvineným v dovolaní, že súd vyhodnocoval dôkazy jednostranne v jeho neprospech a nevyhodnotil všetky dôkazy. S uvedenými skutočnosťami sa musí vysporiadať odvolací súd a nie dovolací.

Skutočnosť, že odvolací súd nevykonal navrhnutý dôkaz výsluch znalca a znalecký posudok vyhodnotil ako listinný dôkaz, nie je možné vyhodnotiť tak, že rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Tento dovolací dôvod môže byť naplnený vtedy, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. V tomto konaní porušenie zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov nebolo dovolacím súdom zistené.

Najvyšší súd opätovne poukazuje na to, že dovolací súd nemôže v dovolacom konaní prehodnocovať vykonané dôkazy. Aj pri skúmaní toho, či bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/, musí vychádzať zo skutku, ktorý je uvedený v rozsudku a posúdiť, či konanie obvineného tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku je správne kvalifikované. Najvyšší súd konštatuje, že konanie obvineného napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák.

Najvyšší súd sa nestotožňuje s názorom obvineného, že svojím konaním nemohol naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu, pretože nie je naplnený jeden zo základných znakov skutkovej podstaty - subjektívna stránka konania obvineného.

Ohľadne odôvodnenia právnej kvalifikácie konania obvineného sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje s odôvodnením prvostupňového rozsudku.

Dovolací súd nezistil žiadny dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie a preto dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. novembra 2015

JUDr. Daniel H u d á k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová